

Verslag maandag 3, dinsdag 4 en woensdag 5 maart 2025

Vanmorgen zijn we met de auto vertrokken naar het ziekenhuis in Palompon, waar we in het verleden veel hulpgoederen naar toe gebracht hebben. Na het overlijden van de ziekenhuisdirectrice Grace Fernandez is er een tijdelijk nieuwe directrice aangesteld, maar die heeft de taak al snel teruggegeven. Daarom is er nu een vacature en wordt het ziekenhuis bestuurd vanuit Palo, het provinciale overheidsziekenhuis. Eens per maand met allen om tafel. Dit is zeker geen ideale situatie. Doordat het ziekenhuis geen röntgenfoto's meer kan maken, is het gedegradeerd van een klasse I ziekenhuis naar een medische hulppost. Geen operaties meer en geen lastige bevallingen. Spijtig. Bas zag wel omvormers staan, flinke jongens, maar de toestemming is nog niet rond om Ley-Eco, het elektriciteitsbedrijf op het eiland aan de slag te laten gaan. Bovendien is er een oud deel en een nieuw deel van het ziekenhuis, identiek overigens aan de situatie van vorig jaar. Deels is het oude gebouw nog in gebruik, maar in een zeer slechte conditie.

Save the Children, een wereldwijde hulporganisatie heeft een gebouwtje gedoneerd en zonnepanelen, maar die zijn nooit in gebruik genomen. De panelen staan doelloos te verstoffen. Ik weet niet hoe en of er feedback is vanuit Save the Children, maar wij gaan toch eens een bedelbrief naar ze versturen om hulp, want dit is gewoon zonde. Dit is nou precies wat wij tegen deze grote organisaties hebben. Ze bieden hulp, maar geen follow-ups. Dus na een paar jaar staan er ongebruikte dure materialen. In dit land moet je blijven volgen, ondersteunen, repareren en meedenken. Wij zien dat in de afgelopen decennia een enorme sprong voorwaarts is gemaakt, maar het is een erg wankel evenwicht. Het klimaat helpt natuurlijk ook niet mee geregeld tyfonen en overstromingen, hoewel we zien dat er weerwaarschuwingen via telefoon van de overheid worden ingezet om iedereen te waarschuwen voor calamiteiten als zware regenbuien en tyfoons

Na het bezoek aan het ziekenhuis zijn we doorgereden naar Sambulawan, de zaken afgehandeld wat betreft het nieuw gevormde bestuur van de studiestichting en de derde studente voorzien van het eerste semester collegegeld. Daarna naar het hotel, toch wel teleurgesteld over het ziekenhuis in Palompon, maar blij dat de studiestichting een feit is.

Dinsdagmorgen hadden we een late start, maar hebben toch een hoop kunnen doen, We zitten in de afrondende fase met de nieuwe stichting Paglaum, dat Hoop betekent. De MOA's zijn getekend, het bestuur is bekend, de Notaris is betaald en we hebben een kwitantie 'receipts' boekje kunnen scoren. We zijn hiervoor nog eens naar Robinsons gegaan, waar een kantoorboekhandel is..prettig.

Vanmiddag hebben we nog een gesprek gehad met LeaGrace Villa, de directrice van de middelbare school in Sambulawan en er zijn nu 92 leerlingen, maar geen tafels of stoelen. Daar hebben we hulp voor nodig vanuit Nederland. Voor de tafels hebben we misschien een oplossing door ze te laten maken door de timmerman, stoelen is toch echt een ander verhaal. We wachten op een begroting van de timmerman door LeaGrace.

Vandaag woensdag is een vakantie/rustdag. Die hebben we wel verdiend. Dagje om alle zaken nog eens de revue te laten passeren en ons te verwonderen over het niet goed begroten per school of ziekenhuis per jaar door de lokale overheid hier.

Er zal waarschijnlijk zaterdag nog een bericht volgen maar wij gaan nu langzaam de terugreis regelen.

Tot zover de berichtgeving tot nu toe.

Gr Karen&Bas